

(६०१) विरोधिनाऽपि स्मरणे साम्येन वचनेऽपि वा ।

भवेद्विरोधो नान्योन्यमङ्गिन्यङ्गत्वमाप्तयोः ॥

क्रमेण यथा । “अयं स रसनोत्कर्षीत्यादि” । अत्रालम्बन-
विच्छेदेन रतेररसात्मतया स्मर्यमाणानां तदङ्गानां शेको-
द्दीपकतया करुणानुकूलता ।

“सरागया स्तुतघनघर्मतोयया

कराहतिध्वनितपृथूरूपीठया ।

मुज्जमुज्जर्दशनविलङ्घितोष्ठया

रूषा नृपाः प्रियतमयेव भेजिरे” ॥

अत्र सम्भोगशृङ्गारो वर्णनीयस्य वीरव्यभिचारिणः क्रोध-
स्यानुभावसाम्येन विवक्षितः ।

“एकं ध्याननिमीलनान्मुकुलितप्रायं द्वितीयं पुनः

पार्वत्या वदनाम्बुजस्तनभरे सम्भोगभावालसं ।

अन्यदूरविकृष्टचापमदनक्रोधानलोद्दीपितं

शम्भोर्भिन्नरसं समाधिसमये नेत्रत्रयं पातु वः” ॥

अत्र शान्तशृङ्गाररौद्रपरिपुष्टा भगवद्विषया रतिः । यथा वा ।

“क्षिप्तो हस्तावलग्नः प्रसभमभिहतोऽप्याददानोऽशुकान्तं

गृह्णन् केशेष्वपास्तश्चरणनिपतितो नेक्षितः सम्भ्रमेण ।

आलिङ्गन् योऽवधूतस्त्रिपुरयुवतिभिः साश्रुणेत्रोत्पलाभिः

कामीवार्द्रापराधः स दहतु दुरितं शाम्भवो वः शराग्निः” ॥

अत्र कविगता भगवद्विषया रतिः प्रधानं । तस्याः परि-
पोषकतया भगवतस्त्रिपुरविध्वंसं प्रत्युत्साहस्यापरिपुष्टतया रस-